

ԽՈՍԻ ՄԵՐ ԸՆԹԵՐՅՈՂԻՆ

... Հայոց աշխարհի արեկոյց կողմում, ուր Արցախն է գոյապայլաբին անձնուրացուն հաճախարհագրված, ժամանակը «փայլել» է դաժանություն ողջ հեարենեով: Ավեր ու արշու անհեղոյրտ, բայան ու բռնություն, հալածանք, ցինիզմ, դավադրություն՝ ամեն դարում, ամեն տարի, ամեն օր ու ժամ: Քն արբելու նշմարիտ իմաստը վաղուց բմբռնած չիինք, իսկույն պատմության զաշտից կանհետանար Արցախի հետքը: Քն արաբումի ու տակունության բարդ ու շատերի համար անհասկանալի օրենքներ իր ձեռնյան պահից իսկ սերտած չիինք, այսօր Արցախը ամբողջ էությունը չէր կիսի աշխարհի հոգսեր, միայն անուրը նրա կմեղք մեռյալների հիշատակաբանում: Քայց այս՝ լեռների ու ձուրերի մեջ խնկված փոքրիկ, մի բուռ աշխարհը տակ այդ աստվածատուր շնորհներով չէ սեփական «ետ» կերտել, իր գոյության վերնից պատը շարելիս իմաստություն, արաբշատություն ու տակունության շարախին միշտ շուղարեն խառնել է անկեղծ բարության փոշի և գոյության պատը ետանով է իր վերջնական ու անսասն ամբարյունը ստացել: Բարություն չունենար՝ Արցախը կնույվեր շարայց բանակին, որի համար ամենուր էլ շուսափույր վախնան է նախանշված:

Ավ փոքրիշատն ձանոր է երկրամասի «վարին», հավանաբար գարման է չի ապրել, երբ ամենամանր գտնմարտին՝ 1988-ին, Արցախը ցույց տվեց մարդասիրության ու արդարամտության դասական օրինակ, կատարած ամբոխի երեսին չի շարտել «Ակնքնդ կական» կորը, բեև բվում էր՝ բե ում է միայն ի գորու հաղթության դուր բացելու: Բարությամբ ու արդարությամբ զինվածը միշտ էլ հաղթանակ է տունելու՝ բոլ լինի մի փոքր ուշացած, բոլ լինի ինչ-ինչ կորուստեն րով:

Ամեն մի գոյապայլաբ, որպես օրենք, հայտնություններով է նշանավորվում: Ժողովրդական նոր հերոսներ են ասպարեզ գա-

լիս, նոր ավանդույր է արմատենք ձգում մարդկանց կյանում, ձեզվում են նոր ասեր, գաղափարենք, հաստատությունենք: Եվ այդ ամենը անողոք ժամանակին տալիս են միանգամայն այլ ձե, բովանդակություն ու հրեշտություն:

Արցախյան վերջին գոյապայլաբի ձեռնեղ է «Ամարաս» բարեգործական քնկերությունը: Երկրամասի մարդիկ և այլուր ապրողները այդև այդ կազմակերպության միջոցով կարող են իրենց Արցախ ուղղված բարի մատակարարմանը իրագործել: Քն քնկերությունը ինչ խնդիրների լուծման է հետաձուս՝ մանրամասն նշված է կանոնադրության, ծրագրի ու բանածների մեջ: Ուսումնասիրել այն, կարծիք հայտենք:

Ընկերության ձավարած գործունեության լուսարեանման է կոչված նրա օրգան «Ամարաս» քերքը, որի առաջին համարի քերքըցող են հղում: Միանգամից տանեք, որ այն լուր քնկերության ցավով չի «տատապելու», խորամուխ է լինելու մեր կյանքի ամենատարբերույր հարցերի մեջ: Բարեգործություն, մշակույր, գրականություն լուսավորություն, հայագիտություն, ազգային պրոբլեմներ, պատմություն, կրոն՝ անհա բե գլխավորապես ինչ դորտներինք է «Ամարաս» պատրաստվում նյութեր տպագրել: Քն այս նորքնու քերքը արհանով կլինի հետաբեր, և ինչպես կկարողանա նպատակ Արցախի կյանքի բարեխղմանը, մեծապես նաև ձեր վերաբերմունքի է կախված, սերելի քերքեցող: Մեքեքեք կրեկալում ենք, որ ակտիվորեն կրթակցեք մեզ, անկեղծորեն կգրեք շատերես հուզող հարցերի մասին: Քերքը իր էություններով կաշակցի բոլոր նրանք, ովքեր ումերի ներածին շափ մասնակցում են մեր կյանքի վերակառուցմանը, և անգիջում կլինի նրանց հանդեպ, ովքեր, պարզ ասած, չուր են պրոտրում: Իսկ այժմ եկեք մտովի միմյանց ձեռք մեկենեք և ասեք ուրախ՝ բարին քնդ ձեզ, մինչև նոր հանդիպում: